

KAKO SE SOCIJALNE POGODNOSTI I PRAVA ODOBRAVAJU KORISNICIMA MEĐUNARODNE ZAŠTITE U EUROPI?

SAŽETAK EMN-a #3 – 2018.

Sažetak Informativnog letka EMN-a o socijalnim pogodnostima i pravima korisnika međunarodne zaštite

Priljev tražitelja azila između 2014. i 2016. godine povećao je svijest o razlikama u standardima socijalnih pogodnosti i sustavima prava dostupnih korisnicima međunarodne zaštite u pojedinim državama članicama EU-a i Norveškoj. Preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju (2011/95/EZ), Direktiva o spajanju obitelji (2003/86/EZ) i druge promjene utrle su put za sveobuhvatan pregled različitih socijalnih pogodnosti i prava koja se odobravaju korisnicima međunarodne zaštite.

Koji zakonski okvir se koristi za usmjeravanje pristupa socijalnim pogodnostima i pravima u različitim državama članicama i

Norveškoj? Koje su razlike između socijalnih pogodnosti i prava koje pojedine države pružaju? Uživaju li izbjeglice, korisnici supsidijarne zaštite i državljani država članica iste socijalne pogodnosti i prava? Kako se socijalne pogodnosti i prava organiziraju i uređuju i koje organizacije su u to uključene?

Opsežan Informativni letak EMN-a Socijalne pogodnosti i prava za korisnike međunarodne zaštite, utemeljen na informacijama iz 26 država članica i Norveške, odgovara na ova važna pitanja u odnosu na pet ključnih pogodnosti: obrazovanje, zdravstvena zaštita, stanovanje, spajanje obitelji i novčane naknade. Glavni rezultati studije prikazani su detaljno u nastavku.

Ključni rezultati

I dalje postoje razlike među državama članicama što se tiče razina socijalnih pogodnosti i prava koja se odobravaju korisnicima međunarodne zaštite; međutim, jasno je kako države članice osiguravaju određenu minimalnu razinu socijalnih pogodnosti i prava, uz manje iznimke.

Sve države članice pristup obrazovanju i zdravstvenoj zaštiti smatraju temeljnim pravom.

Sustavi odobravanja pojedinih socijalnih pogodnosti i prava razlikuju se među državama članicama u vezi sa svih pet kategorija socijalnih pogodnosti (obrazovanje, zdravstvena zaštita, stanovanje, spajanje obitelji i novčane naknade).

Većina država članica pruža isti pristup i/ili uvjete za obrazovanje, zdravstvenu zaštitu, financijske naknade, stanovanje i spajanje obitelji izbjeglicama i osobama kojima je odobrena supsidijarna zaštita. Međutim, pristup i uvjeti nisu uvijek isti kao oni koji se pružaju državljanima države članice.

U većini država članica, državna tijela i nevladine organizacije surađuju u pružanju različitih socijalnih pogodnosti korisnicima međunarodne zaštite.

Razina socijalnih pogodnosti i prava

U svim državama članicama i Norveškoj, **obrazovanje** je obvezno za sve maloljetnike. Posebni obrazovni programi za odrasle dostupni su u većini država članica i Norveškoj.

U svim državama članicama i Norveškoj, korisnici međunarodne zaštite imaju pristup primarnoj hitnoj **zdravstvenoj zaštiti** i dugoročnoj zdravstvenoj skrbi.

U većini država članica i Norveškoj, korisnicima međunarodne zaštite pružaju se **novčane naknade**, i u smislu naknada za nezaposlenost i u smislu socijalne pomoći.

Gotovo sve države članice i Norveška korisnicima međunarodne zaštite pružaju ili pomažu sa **stanovanjem**.

Većina država članica i Norveška na korisnike međunarodne zaštite primjenjuju povoljne uvjete za **spajanje obitelji**.

SAZNAJTE VIŠE

- ▶ O Informativnom letku: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/informs_en
- ▶ O EMN-u: www.ec.europa.eu/emn